

ULLA VON BRANDENBURG

GLEICH

GLEICH

GLEICH

16.02.2013-14.04.2013

NEDERLANDS

Onder de titel *Gleich Gleich Gleich* verenigt Ulla von Brandenburg (1974, Karlsruhe) in de tentoonstellingsruimte van KIOSK een aantal karakteristieke aspecten van haar oeuvre. Die vormen samen een theatraal landschap waarbinnen media als film, toneel, sculptuur en installatie in elkaar overvloeien en een spel met de grenzen tussen realiteit en fictie opzetten. Dit spel wordt vormgegeven door een complex netwerk van verhaallijnen met verwijzingen naar de hedendaagse populaire cultuur, traditionele representatievormen en historische en socioculturele referenties zoals barok theater, Duitse romantiek, literatuur, carnaval, magie, psychoanalyse en het spel.

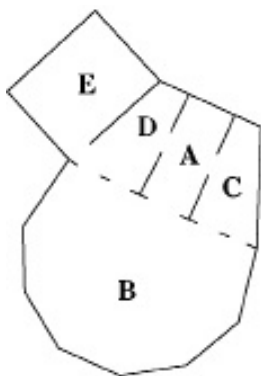
De tentoonstelling wil de kijker begoochelen en tegelijkertijd bewust maken van haar artificiële karakter. Ulla von Brandenburg beschouwt de realiteit als een niet te determineren aaneenschakeling van visuele illusies. Dit verklaart haar fascinatie voor de kracht van fictie en haar veelvuldig gebruik van beeldstrategieën als spiegeling, symmetrie, trompe-l'oeil en herhaling die hierop inspelen. De titel van de tentoonstelling verwijst enerzijds naar de idee van identieke herhaling en anderzijds naar het naderende tijdsaspect, alsof het spektakel ieder moment kan beginnen.

Voor de tentoonstelling brengt Ulla von Brandenburg twee recente videowerken samen die middels een op maat geconcipeerde installatie in een volledig nieuwe context ingebed worden. Zo wordt het verleden van de centrale tentoonstellingsruimte die vroeger dienstdeed als anatomisch theater opnieuw opgevoerd in de vorm van een houten, cirkelvormige tribune. De ingreep functioneert als kaderwerk voor de vertoning van *Shadowplay* (2012). In dit gefilmde schaduwspel bevragen de personages hun dualistische rol als acteur voordat ze het podium betreden. Terwijl ze een poppenspel binnen het spel tot leven brengen, make-up aanbrengen en zich met burleske, afgemeten bewegingen aankleden, bezingen ze hun existentiële gevoelsleven. Het toneelstuk refereert aan de tradities van het tableau vivant en van de Chinese schimmenspel met poppen, populair in het negentiende-eeuwse Frankrijk. De muzikale compositie weerklinkt door de ruimtes als een middeleeuwse Duitse ballade en benadrukt de ongrijpbare kwaliteit van het tijdloze, kleurloze verhaal. Ook wij, de toeschouwers die aan de andere kant van het doek zitten, worden in scène gezet en ook onze rol wordt in vraag gesteld: in welke van de twee werelden bevind ik mij, in de realiteit of in de *mise en abyme* van het fictionele raamverhaal dat hier verbeeld wordt?

Het blootleggen van artificiële mechanismen en geconstrueerd gedrag in theater wordt verder uitgediept in het tweede filmwerk: *Spiegellied (Mirrorsong)* (2012). In deze tweekanaalsvideo wordt de handeling op het eerste scherm fysiek nagespeeld op die van het tweede met een schijnbaar spiegelbeeld tot gevolg. De verdubbelde handelingen van de personages in de spiegel refereren aan de geduplicateerde projecties van de film zelf en aan de confrontatie tussen het reële en het gerepresenteerde beeld. Terwijl ze hun kaart- en mimespel opvoeren op de klanken van een vrouwenstem, benadrukken én ontkrachten de personages de fictionele aard van het *Singspiel*.

KIOSK

Tegen een symmetrische achtergrond van gebleekte theaterdoeken links en rechts van de kabinetruimtes tekent zich een collage van sculpturale objecten af. De verticale, illusionaire afdrukken op de doeken en carnaval slingers verhouden zich tot de slanke vishengels zoals de abstracte, cirkelvormige quilt van witte hemden en dassen tot de rozetvorm in de koepel, en zoals de videoprojectie *Spiegellied I (Mirrorsong I)* met *Spiegellied II (Mirrorsong II)* correspondeert. Het principe van montage en associatie vinden we ook terug in *Nr. 6* (2013), een nieuwe editie krantjes die von Brandenburg voor deze tentoonstelling maakte. Deze selectie van sculpturale objecten komt voort uit een constant proces van abstractie en filtering van het ene medium naar het andere en toont een tijdloos portret van rituele handelingen, universele gevoelens en archetypische beelden. Von Brandenburg leidt de toeschouwer doorheen een immersief spanningsveld tussen verleden en heden, donker en licht, stilte en zang, leven en dood, subject en object. De vraag wanneer het spektakel precies begonnen is, werpt zich opnieuw op, alsook hoe lang de grenzen tussen tentoonstellingsruimte en bühne al aan het vervagen zijn.

Tentoongestelde werken
(wijzerzin)

ULLA VON BRANDEBURG
Gleich Gleich Gleich

ZAAL A (inkom)

Nr. 6, 2013
Krant, 1000 ex, zwart-wit
34 cm x 47 cm

Hemdenquilt (shirtquilt), 2012
Witte hemden en gekleurde

dassen
225 cm x 225 cm
Courtesy Pilar Corrias Gallery,
Londen

—
ZAAL B (hemicycle)

Shadowplay, 2012
HD video, zwart-wit, geluid
7'
Courtesy Art: Concept, Parijs,
Pilar Corrias Gallery, Londen,
Produzentengalerie Hamburg

Tribune, 2013
Houten constructie
1580 cm x 300 cm x 373 cm

—
ZAAL C

Vorhang, ausgeblichen I, 2013
Katoen, chloor
820 cm x 425 cm
Courtesy Art: Concept, Parijs

Wood, 2013
Vishengels
Gevarieerde afmetingen
Courtesy Art: Concept, Parijs

—
ZAAL D

Vorhang, ausgeblichen I, 2013
Katoen, chloor
820 cm x 425 cm
Courtesy Art: Concept, Parijs

Luftschlangenkiste, 2013
Metalen doos met slingers
Courtesy Art: Concept, Parijs

—
ZAAL E

Spiegellied I & II (Mirrorsong I & II), 2012
Tweekanaalsvideo
HD video, zwart-wit, geluid
7'
Courtesy Art: Concept, Parijs,
Pilar Corrias Gallery, Londen,
Produzentengalerie Hamburg

Gleich Gleich Gleich werd gerealiseerd met de steun van Galerie Art: Concept, Parijs, Netwerk / center for contemporary art, Aalst and B401.